

ΙΑΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΤΟΤΗΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΤΣΗΣ

ΙΑΡΤΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΤΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΘΕΑΣΑΜΕΝΟΙ...

Πλησιάζει νά συμπληρωθῇ ἡ δευτέρα χιλιετηρὶς ἀφ' ὅτου μεταξὺ τοῦ Λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ διεδίδετο ψιθυριστά, μὲ φόβον, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐλπίδα ἡ μεγάλη εἰδησις. «Ο γλυκὺς Διδάσκαλος ποὺ ἐδίδασκε τὴν μεγάλην Ἀγάπην καὶ ποὺ ἐσκόρπιζε δωρεάν τὸ φῶς στοὺς τυφλούς, τὴν ὑγείαν στοὺς παραλύους, τὴν ψυχικὴν κάθαρσι στὶς περιφρονημένες Μαγδαληνές, ποὺ τὸν εἶχαν θανατώσει ἀπὸ φθόνον καὶ ἀπὸ φόβον γιὰ τὰ ἀξιώματα καὶ τὰ ἀγαθά των, οἱ ισχυροὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔκμεταλλευταί, δι μελίρρυτος Ἐκεῖνος δωροτής τῆς παρηγορίας, ἥγερθη ἐκ νεκρῶν.

Ἐστησαν ἔκπληκτα τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως τὴν νύκτα ἑκείνην, καὶ ἐστησαν ἔκπληκτοι πρὸ τῶν γεγονότων τῆς νυκτὸς ἑκείνης οἱ αἰῶνες.

Καὶ ἀνέμενεν ἡ ἀνθρωπότης αἰῶνας καὶ αἰῶνας τὴν εὐαγγελισθεῖσαν Σωτηρίαν. Ἀλλὰ ἔξακολουθεῖ ἀκόμη καὶ σήμερα ἡ καταπλεσία τοῦ ἀδυνάτου ὑπὸ τοῦ ισχυροῦ, ἡ ἔκμετάλλευσις τῶν πολλῶν ὑπὸ τῶν ὀλίγων, ἡ παληρότης τοῦ ἵσχυροῦ, ἡ ἀπληστία τοῦ πλουσίου, ὁ φθόνος τοῦ πτωχοῦ, ἡ κακεντροχεια τοῦ συναδέλφου, ἔξαιρουμενὴ ἀκόμη σκληρός, ἀδυσώπητος ὁ ἀνθρώπινος ἑγωγεῖσθαις νὰ ὠθῇ τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα εἰς σημεῖον ἐξιτώσεως μεταξὺ ἀνθρώπου πρὸς ἀνθρώπον. Καὶ ὀλιγόπιστος ἡ ἀνθρωπίνη καρδιὰ ἥρχισε νὰ δυσπιστῇ καὶ ὁ ἔρευνητικὸς ὁ ἀνήσυχος ἀνθρώπινος νοῦς ἥρχισε νὰ διερωτᾶται. «Ἀλλὰ τότε εἰς τὴν ἔχοησίμευσεν ἡ ἐνανθρώπισις τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁφέλησεν ἡ μεγάλη Διδάσκαλία τῆς ἀνθρωπίνης ἀγάπης καὶ ἡ ὑπέροχος θυσία τοῦ Γολγοθᾶ;»

Καὶ ἔκυψε τότε ἔρευνητικὸν τὸ βλέμμα τοῦ ἐπιστήμονος καὶ τοῦ σοφοῦ, ἐπὶ τῶν εὐαγγελίων. «Ὑπῆρξε λοιπὸν πράγματι Θεὸς ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας;» διερτήθη ὁ φιλόσοφος; «Ἄνεστη ἄραγε πράγματι ὁ Ναζωραῖος καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀσπόδος σύλληψις» ἐσκέφθη ὁ φυσιολόγος κύπτων ἐπὶ τοῦ μικροσκοπίου του.

«Ὦ θησαυρὸς ἄραγε πρὸς τὴν πρόδοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τὴν ἀνθρωπότητα ὁ ἐνανθρώπισθεὶς καὶ ηὑήμη ἐκ τῆς ἐνανθρώπισεώς του ἡ στάθμη τῆς ἀνθρωπίνης εἰτυχίας; Διερωτήθη ὁ κοινωνιολόγος, ρίπτων ἔξεταστικὸν τὸ βλέμμα ἐπὶ τῆς πρὸς καὶ μετὰ τὸν Χριστὸν ἐποχῆς.

Καὶ ἔξητησεν τότε ὁ ἀνθρώπινος γοῦς νὰ ἔξηγήσῃ μὲ τὰ πενιχρὰ δεδομένα τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιστήμης τὰ παρὰ φύσιν γεγονότα τοῦ Ναζωραίου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν.

Καὶ ἀπεφάνθη ἡ σοφία ὁρισμένων ἐνθουσιωδῶν καὶ ὑπομονητικῶν ἀναζητητῶν τῆς αἰωνίας ἀληθείας ὅτι «ἡ Πίστις μᾶς γυναικὸς καὶ ὀλίγων μαθητῶν ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον ἓνα ἀναστημένον Θεόν».

Καὶ δταν ἡ ἀνθρωπότης ἔξηλθεν αἰμάτουσα ἀκόμη ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἀνθρωποσφαγὴν καὶ εἶδε φοίτουσα πεδιάδας ὀλοκλήρους νὰ ἔχουν μεταβληθῆσεις ἀπέραντα νεκροταφεῖα τῆς σφριγώσης καὶ ἀκάνου νεότητος καὶ εἶδε

«Ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκροί.»

πόλεις ἐκθεμελιωμένας, καὶ μητέρας χυνούσας στεῖρα δάκρυα, καὶ ἥκιοντες τοὺς θρήνους τῶν ἀνθρώπων μικρῶν, ποὺ εἶχαν βιαιῶς ἀπορρανίσει οἱ συνάνθρωποὶ των, ἔστρεψε ἀργὰ ἱκετευτικόν, ἀγωνιῶδες ἐρωτηματικὸν τὸ βλέμμα πρὸς τὸν κυανὸν θόλον καὶ ψιθυριστὰ ἐπανέλαβεν πρὸς Ἐκεῖνον τὴν φράσιν ποὺ καὶ ὁ ἴδιος, εἶχεν ἀναφωνήσει πρὸς τὸν Πατέρα του ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ «ἴνα τὶ μὲ ἔγκατέλειπες».

Καὶ δύως ἀφ' ὅτου ἔξαπελύθησαν ἔμπλεοι πίστεως καὶ αὐταπαρνήσεως οἱ δώδεκα ἀλιεῖς ἀνδ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης σαλπίζοντες τὸ κήρυγμα τοῦ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ μαρτυρήσαντος καὶ προστρέφοντες ἔστιον θυσίαν χάριν τοῦ θριάμβου τῶν μεγάλων Ἐκείνους ὁμιάτων, ἡ αἰωνία πάλη μεταξὺ Φωτὸς καὶ σκοτίας μεταξὺ κακίας καὶ ἀγαθοῦ, ἥρχισε νὰ κλείνῃ πρὸς τὴν νίκην τῆς ἀγαθότητος καὶ ἡ ἀνθρωπότητης βραδέως ἀλλὰ ἀσφαλῶς ἥρχισε νὰ λυτροῦται ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἀνθλότητος.

Μεγάλαι ἀλήθειαι αἴτινες ἐπειδὴ ἥσαν πνιγηραὶ διὰ τοὺς ισχυροὺς τῆς Γῆς ἀπεπνίγοντο διὰ τῆς βαρβάρου ισχύος των, ἥρχισαν νὰ ἀνακύπτουν δειλὰ καὶ ἀρχάς, θαρραλέα ἐπειτα, ἀπειλητικαὶ διὰ τοὺς ἔχθρούς των τέλος, στηριζόμεναι εἰς τὰ τεράστια ὡς ἡ αἰωνιότης ὁμιάτα τῆς Εκείνου καὶ ἔξητησαν καὶ ἐπέτυχον τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὴν ἐπιβολήν των. Καὶ τὰ ἔως τότε ταπεινὰ καὶ καταφρονημένα τῆς Γῆς ἐπεξήτησαν τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν ὁ ταπεινὸς υἱὸς τοῦ Ιωσήφ διεκήρυξεν διὰ τοὺς ἀνήκει.

Καὶ ἀναμφισβήτητος ἡ στάθμη τῆς γενικῆς ἀνθρωπίνης εὐημερίας καὶ τῆς καλῶς νοούμενης ἡμικῆς ἔχει κατὰ πολὺ ἀναβιβασθῆ. Καὶ μία ἀμερόληπτος καὶ ἀνεπηρέαστος ἔξετασις δεικνύει διὰ διφεύλεται ἡ καλλιτέρευσις εἰς τὴν ὑπέροχον διδάσκαλίαν τοῦ Ναζωραίου «Φύσει τὸ δοῦλον, φύσει τὸ

ἔλευθερον» εἰχε διακηρύξει ὁ βαθυστόχαστος Σταγειρίτης «οὐκ ἔνι δοῦλον οὐκ ἔνι ἔλευθερον. Οὐκ ἔνι ἄρσεν, οὐκ ἔνι θῆλυ» διεκήρυξεν ὁ γαλήνιος διδάσκαλος τῶν πεδιάδων καὶ τῶν ὁρέων τῆς Γαλλιλαίας.

Καὶ ἔξαπελύθη τρομερὸς ὁ ἀγῶν διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς μεγάλης ὁρίσεως. Ταπεινὸς αἰωνίως ὁ ἀνθρωπὸς ἐφεύρισκε διοφόρους σοφιστείας διὰ νὰ πιστεύῃ καὶ εἰς Ἐκεῖνον, ἀλλὰ καὶ νὰ παραβαίνῃ τὴν ὁρίσιν του.

Ἀλλὰ παρ' ὅλην τὴν λυσσώδη ἀντίστασιν, παρ' ὅλας τὰς σοφιστείας, παρὰ τὰ συμφέροντα τῶν ισχυρῶν τὸ Δίκαιον ἐθριάμβευσεν καὶ ἡ Μεγάλη ἔκεινη Διδάσκαλία ἐγένετο πραγματικής. Καὶ ἔπαυσεν ἐπὶ τέλους νὰ θεωρῆται ὁ ἀνθρωπὸς ἀπὸ τὸν συνάνθρωπόν του. Καὶ ἔπαυσαν πλέον τὰς σοφιστείας, παρὰ τὰ συμφέροντα τῶν ισχυρῶν τὸ Δίκαιον ἐθριάμβευσεν καὶ ἡ Μεγάλη ἔκεινη Διδάσκαλία ἐγένετο πραγματικής. Καὶ ἔπαυσαν πλέον νὰ οίπτωνται βιοδὰ τῶν θηρίων οἱ ταπεινοί, ἵνα μὲ τὴν ἀγωνίαν τέρπουσι τοὺς ισχυροὺς συνανθρώπους των.

Καὶ κατέστη οὕτω δυνατὸν νὰ προσφέρουν τὰς πνευματικάς των δυνάμεις εἰς τὴν πρόδοδον καὶ τὸν πολιτισμόν, ὅλοι οἱ ἀνθρωποὶ καὶ ἐγένετο οὕτω δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ σημερινὴ πνευματική καὶ μηχανικὴ πρόοδος.

Χίλιοι ἐννεακόσιαι ἔξηκοντα χρόνοι, χρόνος τεράστιος διὰ τὸν μικρὸν ἀνθρωπὸν, ἀλλὰ πόσον ἐλάχιστος διὰ τὴν τεραστίαν αἰωνιότητα.

Τὶς οἵδε πόσοι αἰῶνες, πόσαι, χιλιετροίδες ἔξηκοντα χρόνοι, τεράστιος διὰ τὸν μικρὸν ἀνθρωπὸν, ἀλλὰ πόσον ἐλάχιστος διὰ τὴν τεραστίαν αἰωνιότητα.

Καὶ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα θὰ προσανατολισθῇ πρὸς τὴν αἰωνίαν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀνθρωπίνη καρδία θὰ γνωρίσῃ ἔξιγχος ἀνθρωπιστικὰ αἰσθήματα.

Ο ἀνθρωπὸς θὰ αἰσθάνεται ὡς ἀναγκηνὸς τὸν ἀγαπᾶ τὸν πλησίον τοῦ ἔαυτὸν καὶ θὰ ἔχουν ἔκπληκτος ὁρίσης οἱ προφητικοὶ λόγοι τοῦ ὑπεράνω τῶν προφητῶν «Μία ποίμνη εἰς ποιμήν» καὶ ὁ τῆς Ζωῆς καὶ τοῦ Θανάτου Δημιουργός, ὁ παραδώσας ἔαυτὸν εἰς τὸν Θάνατον ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶ καὶ ἐν τῷ τάφῳ ἀναλαβὼν τὴν ζωὴν ἔαδη τὸ ἔργον του συμπληρούμενον. Εκεῖνο ποὺ σήμερα ἀκόμη φαίνεται ἀφθαστος οὐτοπία θὰ ἔχῃ γίνει κοινὴ ἀλήθεια.

Η χαρανγὴ ἥρξατο ἀφ' ὅτου ἐσκοτίσθη ὁ οὐρανός, δρῶν ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶ ψυχοραγοῦντα τὸν Δημιουργόν του.

Καὶ ἡ ἡμέρα δσον μαραίνωνος καὶ ἀν εἶναι ἡ χαρανγὴ, θὰ ἀνατείλη κάποτε.

Καὶ οἱ ἀνθρωποὶ θὰ προφέρουν οὐχὶ συμβατικῶς ἀλλὰ ἐν πεποιθήσει τὸ

«ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΘΕΑΣΑΜΕΝΟΙ».

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ του κ. ΣΤΕΦ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ

—(6ον)—

“Ενα είναι τὸ γεγονός: δι τὴν δρηματικήν ουσίαν την Πολυγύρου μάτιαν πρωτέερα στὴν ανθρώπην ή τὸν Ἀγίου Χαραλάμπους, ηταν δὲ αὐτὴ ἀκριβῶς δύο σφραγίδα τῶν σχολείων του «ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΟΛΥΓΕΡΟΥ»⁽¹⁾. Τὸ πιστοποιοῦν καὶ τὰ τρόπον ἀναμφισβήτητο διάφορα παλαιά ἔγγραφα ποὺ βρίσκονται στὸ ἀρχεῖο μου. Θὰ ἀναφέρω μερικὰ ἀπὸ αὐτά.

Είναι ἔνα ἔγγραφο μὲ νηματηνία 17 Φεβρουαρίου 1837 καὶ ἀφορᾶ «συντροφικὴ» καλλέργεια χωραφιῶν. Αρχίζει ἔτσι τὸ ἔγγραφο αὐτὸς: «Ο ὑποφαινόμενος γραμμένος τοῦ ποτὲ Γληνόρη γληνογίου ἀπὸ Κασσάνδραν ὑπόσχομα εἰς τὸν κύριον Ἀναστάσιον πρὸ τοῦ ποτὲ Μαυρούδη παπαγιαννάκη ἀπὸ Πολύγερον...». Είναι στὸ χέρια μου ἐπίσης τὸ πρωτότυπο τῆς ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου Κασσάνδρειας Ἰακώβου διὰ τῆς δοπίας ἐλλήνηδος μεταξὺ τοῦ Ἀναστάσιου Νινή καὶ τῆς ουζύγου του Μαριγώς Μαυρούδη (προμάμης μου ἐκ μητρός). Θὰ μημονεύσω ἔδω μερικὰ ἀποστάσματα: «Ο Κασσάνδρειας Ἰακώβος τῷ φαντασματικῷ τοῦ Ναὸν Σου τοῦτον δείμαντο Ιεράρχα οἱ παῖδες οἱ σοὶ κάτοικοι Πολυγέρου διὰ τὴν ἀκριβῆς καὶ λοιμικῆς τῆς νόσου σκέπτης τουτουσὶ προσβεύων πρὸς τὸ θεῖον δύοις δὴ καμὲ λαυροῖς ἐμπειστάσιοι σὸν ἀρχιμύθητην τὸν ἐν τῇ Πάτη φύντα τὸν Ἀναστάσιον τὸν Ἀναστάσιον τὸν Νινή καὶ τῆς ουζύγου του Μαριγώς Μαυρούδη ἐπισυμβάσαν περὶ ποὺ μηνῶν ὁ Ἀναστάσιος Νινής ἐλθὼν εἰς Οὐρμύλιν, γωΐον τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐπαρχίας ἀνήγγειλεν ἡμῖν δεινούπιθως τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ουζύγου του Μαριγώς Μαυρούδη ἐπισυμβάσαν ἐψιδά... Τούτων οὕτως ἔχον τὸ διαζευγνύμεθα αὐτοὺς ἀπὸ ἀλλήλων καὶ ἀπολλοτριῶν μεν αὐτοὺς πάσης γυμικῆς ουναφείας καὶ ἔνονος ὅλως ἀπομιστάμεν...».

1843 Δεκεμβρίου 15 ἐν Πολυγέρῳ...

“Ἄλλα ἄκρμα καὶ στὰ 1879

ἡ κωμόπολις ὀνομάζονταν Πολύγερος. Καὶ αὐτὸς συνάγεται ἀπὸ μία ἀπόδειξη μὲ ἡμερομήνια 15 Φεβρουαρίου 1879

τὸν ἀγίου Κασσάνδρειας Ἄρχιτηκον Γαβριὴλ» διὰ εἰσέρχομενος γρόσια ἐκατὸν πεντήκοντα διὰ τὴν Κασσάνδραν πατρὸν τοῦ Νικολάου Δημητρίου τοῦ Σενούδη ὡς μηνηδόσυνον αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων του ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ Σενούδη τοῦ Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ ΑΩΔΣΤ⁽²⁾.

Στὸ διεύθυντον τὸν Κασσάνδρειας τὸν Νικολάον τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΤΥΡΟΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΒΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Βαλαωρίτου 34
Τηλεφ. 79 025

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ίδιωτῶν δρχ. 60
δήμων καὶ Κοινοτ. > 150
Νομικῶν προσώπων > 150
Τραπέζων Ἐταιριῶν > 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀπόροικων)
δολαρία 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣ ΕΩΣΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις, πλειστηρια-
σμοί τὸ χιλιοστόμετρον
δρχ. 1.30, Διαφημίσεις 0.60.Χειρόγραφα, δημοσιευόμε-
να ἡ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: Ν.Ι.Κ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΗΜΕΡΑ

Θὰ χρυπήσουν καὶ φέρο-
χρυσόνα οἱ καιπάνες καὶ
θὰ δονηθῶν καὶ πάλιν οἱ
πιθέρες ἀπὸ τοὺς γλυκεῖς ἦ-
χους τῶν μετάλλων.Θὰ ἀντιλαλήσουν ἐνένο-
οι δύζοντες ἀπὸ τὸ ἔφοδόνυνο
κήρυγμα τοῦ «Χριστὸς Ἀνέ-
στη».Ο Γλυκὺς Ναζωραῖος ἀ-
φοῦ ὑπέτη τὸ φρικτὰ μαρ-
τύρια ἐνὸς δράματος ἀνευ δ
μοίου στὴν Ἰστορία κατανικᾶ-
τὸν θάνατον καὶ ἀνίσταται
διὰ νὰ μᾶς χαρίσῃ τὴν ζωὴν
καὶ νὰ μᾶς ἀπολυτρώσῃ..Μέσα στὴ ζωὴ μας εἶναι ἡ
Γιορτὴ τῆς Ἀναστάσεως μιὰ
ἀλλησινὴδια οὐανὴ κατάκοπος;
καὶ τοσαιμένος ἀπὸ τὴ ζωὴ
διαθρωπὸς στὴν Λέγυπτο, στὸ
Μισιό ποὺ λέγαν. Ἐκεῖ σπού-
δισε κι' ἔγινε Ἀρχιτέκτων μὲ
τὴν προστασία καὶ βοήθεια
τῆς Ἐλληνικῆς Κοινότητος
Ἀλεξανδρείας. Στὸν καλὸ τοῦ
δινῆα εἰλεῖ μιὰ φωτογραφία
τοῦ Δημητροῦ.

* Ήτον ἔνα ώδαιος ἀνδρας

μὲ μοῦνο μουστάκι σιφιμένο

καὶ φωνιτώτο.

«Σ' ἔρ' ἡ μπάρμπας ἡ
Δημητρὸς ἵπ' τοῦ Μισιό θὰ
σᾶς φέρει πολλὰ καλούδια κὴ
μιὰ Καμῆλα ζιντανὴ μὶ τ'
καμπουρδούδια τε' κὴ τοῦ σα-
μαρούδι' κὴ θὰ καβαλκεύοντι
νὰ παίνητι σ' ἀμπέλ'» ἔλεγε
τε' ἄγγονια τῆς. Ο Σοιβα-
ρῆς Ζενέλ Αγᾶς, ἔφιππος
ταχυδόμιος τὴν ἔφερεν τὸ
γράμματα.

«Βρὲ Μπάμπο ἔκεις με-

κτοὺπ ἀπ' τὸ παλληκάρ'

«Ἄχ! νὰ ζῆς Ἀγάμ! Κα-

λὴ ξενητεῖ καὶ καλὸ καμπά-

οια νὰ πάρ' ἀπ' τ' φαμίλ-

λια σ' τὸν ἀπαντιούσε η Μά-

κα καὶ τὸν ἔδινε κομμιά φο-

ρὰ κανένα μπαξίσ' κι' ἔνα

μπουκαλούδι'. Φακί, γιατὶ ὁ

Ἀγάς ήταν μερακλῆς.

«Ἄντειον καὶ φίλοι

γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τοὺς

[Στίχους τοῦ Σολωμοῦ,

S.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Ἐγρατίας 87—Τηλ. 11473.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Η Δ.Ε.Η. ΑΠΑΝΤΑ

Ἐν Θεσμίκη ιῇ 8—1—1960

Πρός

Τὴν Δινισιν τῆς ἐφημερίδος

ΦΩΝΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

εἰς Πολύγυρον

Κύριε Διευθυντά,

Ἄναφερόμενοι εἰς σχόλιον δημοσιευθέντες εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος τὴν 27(3)60, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

Ἡ Ἡλεκτορικὴ Ἐπιχείρησις Ζαγκλιβερίου ἐγγοράσθη παρὰ τῆς ΔΕΗ τὴν 20(11) 59. Σχεδὸν ἀμέσως εὐρέθη μεν εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νά διακόψωμεν τὴν ἡλεκτροδότησιν ἀλλαγαναὶ ἥσαν εἰς ἔλεινὴν κατάστασιν, μὴ ἐπιδεχόμεναι ἐπικεντρων.

Κατόπιν τούτου, ἀπεφασίσθη ἡ ἐγκατάστασις νέου πετρελαιοκινητῆρος. Πρός τούτοις ἡ ναγκάσθημεν νά ἀντιμετωπίσωμεν πολλὰς δυσκολίας, ἐν αἷς καὶ ἡ ἔλλειψις ὅδας, ἡτοι μᾶς ὀδήγησεν εἰς τὴν κατασκευὴν εἰδίκου ψυγείου.

Ἔδη ἐπερατώθησαν αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι καὶ ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν τίθεται εἰς λειτουργίαν τὸ ἡλεκτροπαραγωγὸν ἔσχημον.

Ἐπὶ πλέον τῶν ἀνωτέρων ἥρησις καὶ ἡ μελέτη βελτιώσεως τοῦ δικτύου τῆς κωμοπόλεως, δὲν θὰ βραδύνῃ δὲ καὶ ἡ ἔναρξη τῶν ἀντιστοιχῶν ἐργασιῶν.

Μετὰ τιμῆς
Κ ΜΠΟΥΖΑΚΗΣ
Διευθυντής Περιφερείας

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΑΠΟΘΗΚΗΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Τὴν παρελθόνσαν Κυριακὴν 3ην τρέχοντος καὶ περὶ ὥραν 11 π.μ. ἐπελέσθη ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου Ἀθανασίου Κυλούδη ἀγιασμός, ἐπὶ τῆς ἐνάρξει τῶν ἀντιστοιχῶν ἐργασιῶν.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΑΠΟΘΗΚΗΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Τὴν παρελθόνσαν Κυριακὴν 3ην τρέχοντος καὶ περὶ ὥραν 11 π.μ. ἐπελέσθη ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου Ἀθανασίου Κυλούδη ἀγιασμός, ἐπὶ τῆς ἐνάρξει τῶν ἀντιστοιχῶν ἐργασιῶν.

Μετὰ τὸν ἀγιασμὸν ἐτέθη ὁ παρά τοῦ προέδρου τοῦ Γ.Π.Σ. Ν. Ποτιδαίας ἔνθα παρενθέθησαν δὲ δινῆς τῆς Α.Τ.Ε. Ν. Μουδανίων καὶ Φακίων μετὰ τοῦ δικτύου τῆς κωμοπόλεως, δὲν θὰ βραδύνῃ δὲ καὶ ἡ ἔναρξη τῶν ἀντιστοιχῶν ἐργασιῶν.

Μετὰ τὸν ἀγιασμὸν ἐτέθη

ὁ παρά τοῦ προέδρου τοῦ

Γ.Π.Σ. κ. Βαλασιάδη Βάλα

σίου δὲ θεμέλιος λιθὸς καὶ ἐπακολούθησαν διαιλίπι. Πρῶτος τοῦ διμήνησεν δὲ κ. Τζέκης, ἐπειτα δὲ κ. Πατέδης πρόεδρος τῆς κοινότητος καὶ τοῦ Α.Τ.Ε. Ν. Μουδανίων δινῆς τοῦ πορθμείου Κυλούδης καὶ πλεῖστοι συντετοῦ.

Μετὰ τὸν ἀγιασμὸν ἐτέθη

ὁ παρά τοῦ προέδρου τοῦ

Γ.Π.Σ. κ. Βαλασιάδη Βάλα

σίου δὲ θεμέλιος λιθὸς καὶ ἐπακολούθησαν διαιλίπι. Πρῶτος τοῦ διμήνησεν δὲ κ. Τζέκης, ἐπειτα δὲ κ. Πατέδης πρόεδρος τῆς κοινότητος καὶ τοῦ Α.Τ.Ε. Ν. Μουδανίων δινῆς τοῦ πορθμείου Κυλούδης καὶ πλεῖστοι συντετοῦ.

Μετὰ τὸν ἀγιασμὸν ἐτέθη

ὁ παρά τοῦ προέδρου τοῦ

Γ.Π.Σ. κ. Βαλασιάδη Βάλα

σίου δὲ θεμέλιος λιθὸς καὶ ἐπακολούθησαν διαιλίπι. Πρῶτος τοῦ διμήνησεν δὲ κ. Τζέκης, ἐπειτα δὲ κ. Πατέδης πρόεδρος τῆς κοινότητος καὶ τοῦ Α.Τ.Ε. Ν. Μουδανίων δινῆς τοῦ πορθμείου Κυλούδης καὶ πλεῖστοι συντετοῦ.

Β. ΒΑΛΑΣΙΑΔΗΣ

ΘΕΡΙΣΜΟΣ ΨΥΧΑΝΩΝ ΜΕ ΚΟΣΣΑ

Ο Γεωργικὸς Σταθμὸς Χαλκιδικῆς προκηρύσσει πρόσχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὸν θερισμὸν μὲ κόσσα 300 στρεμμάτων ψυχανθῶν διὰ καρπόν, διενεργηθόσαμεν τὸν τοῦ γραφείου αὐτοῦ τὴν 20ην Απριλίου 1990 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12.

Διὰ πλείστας πληροφορίας δύνανται καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ Σταθμού.

Ἐν Ν. Μουδανίων τῇ 9(4)1960

Ο διενθεύθησεν

Ο διενθεύθησεν